

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΣΚΕΨΗ

- Δημοσίευση: Mastero9688

Τις τελευταίες ημέρες μου φαντάζει αδύνατο να κρατήσω παθητική στάση απέναντι στα γεγονότα του σήμερα. Το δάχτυλο αποτελεί πλέον φορέα σκέψεων. Με αυτό δείχνουμε όταν θέλουμε να κοροϊδέσουμε, με αυτό πατάμε το ποντίκι, με αυτό δοκιμάζουμε τον κόσμο και τις γεύσεις του. Δεν θέλω να αναφερθώ σε κάτι που έχει ήδη γραφτεί χιλιάδες φορές με επίσημο τόνο. Όχι, δεν μου αρέσει αυτό. Οτιδήποτε κάνω, το κάνω με τον δικό μου ξεχωριστό τρόπο.

Οι αλήθειες συχνά κρύβονται. Ξέρουν πως φέρνουν την καταστροφή στο πέρασμά τους. Και όμως πρέπει να ειπωθούν. Οι αλήθειες όμως μετατρέπονται σε εικονικά μέτρα που καθορίζουν κάποιοι άνθρωποι. Και έτσι γεννήθηκαν τα στερεότυπα. Καθώς έχω υπάρξει 'θύμα' στερεοτύπων, πιστεύω ότι η γνώμη μου πάνω στο θέμα μετράει. Εξάλλου, σε χώρα με δημοκρατικό πολίτευμα δε ζούμε? Δεν τίθεται λόγος περί ελευθερίας του λόγου. Ο καθένας είναι ελεύθερος να εκφράσει την γνώμη του, φωναχτά κιόλας αν γουστάρει. Απλώς μετά, θα του στήσουν καρτέρι σε κανένα στενό όσοι δεν ήθελαν να ακούσουν αυτά που είπε. Γιατί κινδυνεύει το χόμπι τους έτσι.

Η εξωτερική εμφάνιση στις μέρες μας αποτελεί αλάνθαστο κριτήριο. «Μα πως είσαι έτσι, σίγουρα δεν έχεις κοπέλα», λένε κάποιοι για μένα. «Είσαι πολύ άσχημος, σίγουρα θα είσαι φυτό», λένε κάποιοι για μένα. «Βάζω στοίχημα ότι δεν βγαίνεις έξω ούτε καπνίζεις ούτε πίνεις, γιατί έτσι σου λέει η μαμάκα σου», λένε κάποιοι για μένα. ΚΑΠΟΙΟΙ. ΓΙΑ ΜΕΝΑ. Δεν τους κατατάσσω καν στην κατηγορία «γνωστοί». Το μόνο αποδεκτό από τον εαυτό μου για αυτά τα άτομα είναι ο υποβαθμισμός της λέξης «κάποιος», όπως «άθλιος», «γελοίος», «ανώριμος». Τα στερεότυπα έχουν προκαλέσει μεγάλο αριθμό προβλημάτων. Σε συνδυασμό με το εκ φύσεως χαρακτηριστικό ορισμένων απόμων να είναι μισαλλόδοχοι, τα προβλήματα τίθενται εκτός ελέγχου.

Στόχος αυτού του κειμένου είναι η βοήθεια προς την κοινωνία που πλήττεται από το μίσος μεταξύ των μελών της, μόνο και μόνο επειδή η κάθε Μαρίκα γεννήθηκε κουτσομπόλα και ψεύτρα. Επειδή το κάθε ανεγκέφαλο αγόρι που πηγαίνει γυμναστήριο 5 φορές την βδομάδα οδήγησε ένα μικρό κορίτσι στην αυτοκτονία γιατί «φοράει γυαλιά». Για πολλά άτομα δεν υπάρχει λύση απέναντι στα στερεότυπα. Μόνο η σιωπηλή αποδοχή τους, ή ακόμα και ένα μικρό γέλιο στο άκουσμα της ψεύτικης είδησης.

Ευχαριστώ τον Θεό που μου έδωσε το θάρρος και την δύναμη να αντιμετωπίσω τα στερεότυπα απέναντι μου. Δεν είναι εύκολο. Αναγκάστηκα από νωρίς να αναπτύξω μεγαλύτερη ευστροφία λόγω των καταστάσεων. Τις οποίες καταστάσεις δεν είχα κάνει τίποτα για να τις προκαλέσω. Στα 8 μου άκουσα για πρώτη φορά Μέταλ μουσική. Δεν ήξερα τότε την αξία της...ή της μουσικής γενικότερα. Στο γυμνάσιο μπήκα ως ένα αξιολάτρευτο μικρό αγοράκι, εντελώς αθώο και αγνό. Εκεί μου κλάπηκε η αθωότητά μου. Δεχόμουν πειράγματα από τα παιδιά της τάξης επειδή φορούσα γυαλιά και απειλές από ένα αγόρι το οποίο είχε μείνει μερικές χρονιές στην ίδια τάξη.

Στην αρχή προσπάθησα με τον διάλογο, αλλά το μόνο που κατάφερα ήταν μια τρύπα στο νερό. Οι καθηγητές αδυνατούσαν να καταλάβουν τις διαστάσεις του θέματος και την σοβαρότητα του.

Στο Λύκειο ενώ τα ήδη υπάρχοντα προβλήματα μου έγιναν χειρότερα, προστέθηκαν και καινούρια προβλήματα. Το θεατρικό έργο «Η ζωή του Γιώργου» με πρωταγωνιστές την κλασική ιστορία ερωτικής απογοήτευσης (λόγω ασχήμιας), τα οικονομικά προβλήματα λόγω της κρίσης και την ιδιοτροπία μου αποτέλεσε ένα πολύ τραγικό έργο. Στο Λύκειο κατάφερα να κρατηθώ στα πόδια μου μέσω της Μέταλ, η οποία έβγαζε προς τα έξω μια άγρια όψη του εαυτού μου. Στην πραγματικότητα ο ρομαντισμός και η φαντασία είναι τα κυρίαρχα όπλα μου για να επιβιώσω. Στράφηκα προς την ποίηση, ενώ ταυτόχρονα μου άρεσε στον ελεύθερο μου χρόνο να λαμβάνω γενικότερες γνώσεις. Ακόμα και αν δεν ήξερα την απάντηση σε ένα

πρόβλημα, ανέπτυξα έναν αξιοπερίεργο τρόπο σκέψης, ο οποίος πολλές φορές μου έδινε την λύση. Η μουσική έγινε η νέα μου κοπέλα, και το ηλιοβασίλεμα ο φίλος μου.

Μια φορά με ρώτησε μία καθηγήτρια μου : «Αν μπορούσες να κάνεις κάτι, όσο δύσκολο και αν είναι, μονομιás σε μία στιγμή, τι θα ήτανε αυτό;» Μετά από λίγη σκέψη, απάντησα: «Η δύναμη να αλλάζεις τον κόσμο φέρνει μεγάλες ευθύνες. Θα μπορούσα να αλλάξω την εξωτερική μου εμφάνιση. Αλλά δεν θα μπορούσα να βρω τον πραγματικό έρωτα έτσι. Θα μπορούσα να ζητήσω εκατομμύρια ευρώ. Όμως τα χρήματα δεν κάνουν την ευτυχία, και στο κάτω-κάτω μου αρέσει η πρόκληση του να βρίσκω νέα μέσα ευτυχίας. Θα μπορούσα να κάνω όποια κοπέλα ήθελα να με ερωτευτεί. Όμως θέλω να με αγαπάει γιατί έτσι θα νιώθει, όχι επειδή θα έχει μετατραπεί σε ένα άβουλο ον. Για αυτό λοιπόν οραματίζομαι ένα καλύτερο μέλλον για όλο το κόσμο. Ζητάω να συνεχίσει να ανατέλλει ο ήλιος, να μπορώ να συνεχίσω να βλέπω το πανέμορφο ηλιοβασίλεμα και να ξεχνάω μονομιás όλα μου τα προβλήματα. Ζητάω ευτυχία σε όλο το κόσμο, ακόμα και αν αυτό σημαίνει στέρηση της δικιάς μου. Ζητώ αλληλοσεβασμό και αλληλεγγύη. Ζητάω ενώ θα πιστεύουμε ότι είμαστε μόνοι, να είμαστε πολλοί. Ενώ πιστεύουμε ότι πεθαίνουμε, να κρατιόμαστε στην ζωή. Ενώ ο ήλιος σκοτεινιάζει, εμείς να ξέρουμε ότι θα ανατείλει μία καινούρια ηλιόλουστη μέρα».

Σας ευχαριστώ.